

diges, eller hvis stillinger ikke har kunnet genbesættes. Endvidere til en nødvendig styrkelse af teatrets opsætningsudgifter og opbygning af et normalt repertoire, der også omfatter de store operaer, som teatret i de seneste år har været afskåret fra at ny- eller genopsætte. Hertil kommer en omlægning af abonnementsystemet, som har vist sig stærkt påkrævet. Endelig anser man det for bydende nødvendigt at gennemføre en udvidelse af teatrets informations-, annoncerings- og publikumsvirksomhed samt at gennemføre turneer i videre og større omfang.

Teatrets forslag er under overvejelse med henblik på eventuel fremsættelse af bevillingsforslag.

Ad § 21.05.02. Teaterloven.

Spørgsmål 7:

Finder ministeren det tilfredsstillende, at kun teaterforestillinger, hvis pris pr. billet ikke overstiger 60 kr., er bragt ind under »Arte-ordningen«?

Svar:

Det fremgår af bemærkningerne til teaterlovens § 27 om støtte til nedsættelse af billetpriserne i forbindelse med faste teaterabonnementsordninger, at statsstøttens samlede omfang vil være afhængig af de midler, der står til rådighed på de årlige finanslove, ligesom det forudsættes, at der er tale om en procentvis fordeling af billetens pris mellem publikum og det offentlige. De nærmere regler herom fremgår nu af bekendtgørelse nr. 393 af 31. august 1979 om den landsdækkende teaterabonnementsordning.

Ifølge denne bekendtgørelses § 9 fastsætter kulturministeriet efter forhandling med Amtsrådsforeningen i Danmark og Teaterudvalget for Storkøbenhavn de maksimale billetpriser, hvoraf tilskud ydes, og hvoraf abonnenten betaler 60 pct. Billetpriserne er for sæsonen 1979-80 for de faste teatre i København fastsat til 62 kr., 50 kr., 36 kr. og 28 kr. incl. 20,25 pct. moms. For alle øvrige teatre under den landsdækkende teaterabonnementsordning er de maksimale priser fastsat til 59 kr., 47 kr., 35 kr. og 27 kr. incl. 20,25 pct. moms.

Det må i høj grad anses for rimeligt, at det i forbindelse med så store offentlige tilskud, som der er tale om, sikres, at billetpriserne ikke bliver så høje, at der kun er en del af befolkningen, der har råd til at gå i teatret og dermed udnytte de offentlige tilskud. Det kan tilføjes, at Danmarks Teaterforeninger har udtalt, at man ikke ønsker de maksimale billetpriser forhøjet, og at man dermed har accepteret, at forestillinger, hvor det er nødvendigt at opkræve en højere billetpris, holdes uden for den landsdækkende abonnementsordning.

Ad § 21.20.07. Filminstitutioner.

Spørgsmål 8:

Der ønskes en nærmere redegørelse for baggrunden for de foreslåede øgede udlån til filmproduktion og til indfrielse af produktionsgarantier (konto 74.02 og 74.04).

Svar:

Bågrunden for den foreslåede forhøjelse er den økonomiske krise, som den danske filmproduktion befinder sig i. Krisen skyldes væsentligst meget kraftige omkostningsstigninger inden for filmproduktion gennem de senere år, stigninger, som ikke er blevet modsvaret af tilsvarende stigninger i biografernes billetindtægter.

Filmproduktion har derfor gennem de senere år givet private producenter store tab, og der er derfor i dag kun en meget begrænset vilje til fra privat side at investere i filmproduktion. Dette har atter medført, at stadig større dele af de enkelte films udgifter har måttet dækkes gennem filminstitutets støtteordninger, og da disse med den hidtidige størrelse ikke har været i stand til at dække de øgede behov, er der sket et drastisk fald i antallet af